

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/210/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713210550
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713210550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a sudcov JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci navrhovateľky Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., L. B. XXXX/XX, proti odporcom 1/ F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., P. B. XX, H. T. a 2/ mal. A. R., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, v konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností, o odvolaní odporcu v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C 83/2013-80 zo dňa 13. 1. 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o splatnosti dlžného výživného a trovách konania.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozhodol cit.:

„U r č u j e, že odporca v 1. rade je otcom maloletého A. R. nar. XX.X.XXXX z matky Q. R. nar. XX.XX.XXXX.

Mal. A. R. nar. XX.X.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. A. počnúc dňom 25.4.2013 sumou 120,- eur mesačne a od 1.9.2014 sumou 70,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Dlžné výživné za obdobie od 25.4.2013 do 31.12.2014 v sume 1.835,02 eur sa otec z a v ä z u j e zaplatiť k rukám matky v lehote 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

Odporca v 1. rade sa z a v ä z u j e zaplatiť súdny poplatok v sume 66,- eur na účet Okresného súdu Poprad do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že cit.:

„Pri určení výživného súd v zmysle § 62 a § 75, ods. 1, Zákona o rodine, prihliadol predovšetkým na potreby maloletého dieťaťa primerané jeho veku, ako aj na osobné a majetkové pomery na strane rodičov. Na strane otca súd zohľadnil, že do septembra 2014 bol zamestnaný, dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 13.865,-- Kč (čo pri súčasnom kurze 1,-- euro = 28,287 Kč predstavuje príjem cca 490,17 eur mesačne). Vychádzajúc z tohto príjmu súd určil odporcovi v 1. rade platiť výživné v sume 120,-- eur mesačne, a to od XX.X.XXXX, t. j. od narodenia mal. A., pričom výživné považuje za primerané jednak zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca a taktiež potrebám dieťaťa, kde okrem bežných potrieb je potrebné zohľadniť aj zvýšené výdavky v súvislosti so zakúpením výbavičky pre dieťa. Keďže v septembri 2014 otec bez vlastného zavinenia skončil pracovný pomer, je v súčasnom období evidovaný na úrade práce a jeho jediným príjmom je dávka v nezamestnanosti v sume 6.300,-- Kč (222,71 eur), súd počnúc dňom 1.9.2014 určil odporcovi v 1. rade povinnosť platiť výživné v sume 70,-- eur mesačne, čo považuje za primerané súčasným možnostiam a schopnostiam otca. S poukazom na uvedené súd v prevyšujúcej časti čo do výšky výživného návrh zamietol a tiež súd nepovažoval za dôvodný návrh v časti uplatnených nákladov na zakúpenie výbavičky. Podľa názoru súdu tieto náklady predstavujú taktiež výdavky na zabezpečovanie potrieb dieťaťa, ktoré súd zohľadňuje pri určení výživného a Zákon o rodine ani neumožňuje, okrem výživného, rozhodovať aj o jednorazovej úhrade nákladov, ktoré slúžia na zabezpečenie potrieb dieťaťa.

Keďže súd určil odporcovi v 1. rade povinnosť platiť výživné od 25.4.2013, odporca v 1. rade mal za obdobie do 31.12.2014 uhradiť výživné v sume 2.224,-- eur (16 mesiacov x 120,-- eur + alikvotná časť za apríl 2013 a 4 mesiace po 70,-- eur). Po zohľadnení finančného plnenia v sume 77,42 eur a vecných plnení zo strany odporcu v 1. rade v sume 8.000,-- Kč (podľa kurzu platného v čase vecných plnení 1,-- euro = 25,677 Kč ide o sumu 311,56 eur), súd ustáli dlžné výživné zo strany odporcu v 1. rade na sumu 1.835,02 eur.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142, ods. 1, O.s.p. v spojení s § 151, ods. 1, O.s.p., veta prvá tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľka ako úspešná účastníčka konania náhradu trov konania nežiadala.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca v 1. rade. V odvolaní okrem iného uviedol, že sa ani sčasti nebráni stanovený dlh v plnej výške uhradiť. Toho času však poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 6.300 Kč. Stále je vedený ako uchádzač a aj keď nerád, nezostáva mu nič iné, ako požiadať sociálny odbor v Plzni o tzv. systém dávok hmotnej núdze, ktorý podľa nového zákona vydaný Ministerstvom práce a sociálnych vecí v Českej republike vyšiel v platnosť ku dňu 1. 1. 2015. Zatiaľ nevykonateľné určené výživné, ktoré má zasielať každý kalendárny mesiac k 15. dňu samozrejme akceptuje. Požiadal o predĺženie stanovenej lehoty voči dlhu vzniknutom na výživnom. V prípade zaradenia do pracovného pomeru učiní patričné kroky, ktoré by smerovali k okamžitej úhrade vzniknutého dlhu.

K odvolaniu odporcu v 1. rade sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá nesúhlasila, aby odporca v 1. rade dlh, ktorý mu vznikol na vyživovacej povinnosti, dlhšie splácal, pretože je to jeho povinnosť. Odvolací súd preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ustanovení § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že rozsudok je potrebné ako vecne správny potvrdiť.

Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil prispievať na výživu mal. A. počnúc dňom 25.4.2013 sumou 120,- eur mesačne a od 1.9.2014 sumou 70,- eur mesačne, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v tom ktorom mesiaci vopred až do doby, kým sa nezmenia pomery.

Rozhodujúcu otázku, ktorú bolo potrebné riešiť, bola splatnosť dlžného výživného, keďže otec mal. A. výšku výživného nenamietal. Odporca v 1. rade nesúhlasil s lehotou splatnosti dlžného výživného a žiadal o prehodnotenie.

V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že plnenie výživného za minulé obdobie sa vyjadří buď tak, že sa začiatok vyživovacej povinnosti primerane tomu posunie, alebo tak, že sa vyčíslí výška dlhu

(nedoplatku) za minulé obdobie pred rozhodnutím súdu. Pri rozhodovaní o výživnom treba vychádzať zo stavu, aký bol v jednotlivých časových úsekoch počas celého obdobia, za ktoré súd o výživnom rozhoduje. Zameškané výživné pre maloleté dieťa možno úspešne požadovať najviac za obdobie troch rokov späť odo dňa začatia súdneho konania; plnoleté dieťa môže takto požadovať výživné iba odo dňa začatia súdneho konania. Výživné sa prisudzuje (a aj platí) v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Nedoplatok na výživnom súd prisúdi podľa okolností prípadu buď v lehote, ktorú stanoví, alebo v primeraných splátkach splatných obvykle s výživným (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so. zn. 5Cdo 217/2010 zo dňa 26.1.2012).

Súd prvého stupňa určil správne výšku dlžného výživného za obdobie od 25.4.2013 do 31.12.2014 vo výške 1835,02 Eur a zohľadnil záujem dieťaťa správne tak, že splatnosť dlžného výživného určil na dobu 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Ide o primeranú lehotu. Treba skonštatovať, že matka musela sama pokrývať všetky výdavky a nemala žiadne odklady splácania.

Odvolacia námietka otca mal. A. v tom smere, že toho času poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 6300 Kč, čo mu znemožňuje zaplatenie dlžného výživného jednorázovo, nie je opodstatnená. V tomto smere je potrebné vziať na zreteľ, že ide o dlžné výživné na mal. A., ktoré už malo byť zaplatené. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona, ide o zákonnú vyživovaciu povinnosť a nie povinnosť vzniknutú až na základe rozhodnutia súdu. Odporca v 1. rade sa preto neplatením výživného sám pričínil o svoj dlh vo forme dlžného výživného, keďže výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Lehota 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku je plne súladná so záujmom mal. A..

Majúc na zreteli uvedené odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok vo výroku o splatnosti dlžného výživného a trovách konania ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie o trovách konania odvolacieho konania má svoju oporu v ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a keďže toto konanie sa mohlo začať i bez návrhu, odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.